

КРИМІНОЛОГІЯ ТА КРИМІНАЛЬНЕ ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО: ПРОБЛЕМИ І ВИКЛИКИ В УМОВАХ ДЕКРИМІНАЛІЗАЦІЇ

Сушко Вячеслав Вікторович

*кандидат медичних наук, доцент, доцент кафедри криміналістики
Національного університету «Одеська юридична академія»*

Сушко Віктор Васильович

*кандидат медичних наук, доцент, психіатр медичної частини „Академмарін”
Національного університету «Одеська морська академія»*

ВПЛИВ КАРАНТИННИХ ОБМЕЖЕНЬ ПОВ'ЯЗАНИХ З ПАНДЕМІЄЮ SARS-COVID-2 НА ХАРАКТЕРИСТИКУ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ

Пандемія SARS-COVID-2 та карантинні обмеження пов'язані з нею змінили життя практично всіх людей не тільки в Україні, а й у цілому Світі. Зміна соціальної поведінки та використання технік контролю свідомості активно використовується для підвищення навіюваності особливо в тоталітарних сектах.

Основними методами по контролю свідомості, якими активно користуються організатори тоталітарних сект і які співпадають з карантинними обмеженнями є:

- контроль за часом людини (їй кажуть коли іти спати, їсти, гуляти чи сидіти вдома);
- створення стану безпорадності у людини (постійна інформація, що люди хворіють і помирають, нема ліків, нема кисневих апаратів, нема достатньої кількості ліжок в лікарнях, вакцинація не захищає від хвороби, вона тільки захищає від смерті в результаті захворювання SARS-COVID-2;
- забезпечення людини новими моделями поведінки які хочуть виробити (постійна вакцинація, постійне дотримування дистанції, постійне носіння масок;

- умови коли клітини головного мозку не отримують в достатній кількості кисень, що призводить до гіпоксії кори головного мозку і пов'язаних з цим змін (постійне носіння маски часто вже вологої, що пов'язано з дефіцитом масок);
- маніпуляція свідомістю шляхом винагород, покарань та практичних дій щоб змінити попередню соціальну поведінку людини (подарунки чи гроші за вакцинацію, адміністративні покарання за недотримання умов карантину (за не носіння масок));
- маніпулювання нагородами, покараннями та життєвим досвідом, щоб добитися потрібної поведінки;
- створення щільної контролюючої системи, у якій тих хто відступає від певних правил примушують себе відчувати винними (неможливість без сертифікату про вакцинацію переміщуватися між містами, ходити в ресторани, бари не продуктові ринки, магазини, театри, кінотеатри, працювати в закладах освіти та державних установах);
- утримання людини в стані необізнаності і нездатності в повній мірі усвідомлювати оточуючі події (багато суперечливої інформації що до лікування SARS-COVID-2, його наслідків, ефективності вакцинації, шляхів зараження SARS-COVID-2, кількості хворих та померлих від SARS-COVID-2);
- техніки контролю свідомості (контроль поведінки, ізоляція, неможливість перевірити і порівняти інформацію, що надають з реальністю, створення емоційної вразливості, шляхом явної загрози захворіти на SARS-COVID-2 та завуальованих загроз заразити оточуючих, близьких SARS-COVID-2, чергування покарань та нагород, неадекватне харчування, сенсорне перевантаження з обмеженою можливістю критичної перевірки, контроль поведінки, контроль інформації).

Ми провели дослідження 35 чоловіків з залежністю від алкоголю, які готувалися до психотерапевтичного лікування алкоголізму за допомогою гіпнозу та пройшли тест «Визначення навіюваності» перед карантином ще в березні 2020 року. Лікування алкоголізму перенесено на червень. через карантин. Коли

пацієнти повторно звернулися для лікування алкоголізму в червні, вони знову склали тест «Визначення сугестивності».

При проведенні першого тестування більшість пацієнтів досить точно відповіли на тестові завдання. Коли пацієнти знову проходили тест «Визначення навіюваності» після карантину, більшість пацієнтів відповідали на запитання та відтворювали той самий приклад, який був запропонований у тексті. Перший раз, коли пацієнти проходили тест, сугестивність склала $36 \pm 2,4$ - середня сугестивність. Після карантину коефіцієнт сугестивності склав $49 \pm 3,2$ – цифра, що відповідала підвищеній сугестивності.

Дослідження статистики злочинності в Україні показало, що після карантину викликаного пандемією SARS-COVID-2 суттєво зросла частка злочинів, пов'язаних із шахрайством, що можна пояснити підвищенням навіюваності людей після карантину викликаного пандемією SARS-COVID-2.

Федчун Наталія Олександрівна

*кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри кримінального процесу,
детективної та оперативно-розшукової діяльності Національного
університету «Одеська юридична академія»,*

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ПРИРОДИ ІМПУЛЬСИВНИХ ЗЛОЧИНІВ

Основне призначення теоретико-прикладних досліджень щодо природи досліджуваного явища визначається адаптацією теоретичних знань у реальній дійсності, а саме оптимізації заходів контролю і протидії злочинності, зокрема імпульсивним злочинам.

Специфічність імпульсивних злочинів, визначають наступні кримінологічно значимі ознаки:

психофізіологічні стани особи – психічні розлади викликані станом наркотичного, алкогольного, токсикологічного сп'яніння або станом афекту чи психічними аномаліями;